

[Birgith Mogensen]

Min mening desangående har bl.a. skabt en vis positiv interesse hos justitsminister Ninn-Hansen, men derom hører vi mere på et senere tidspunkt, idet dette problem også har noget med manglende fængselspladser at gøre.

Meget stort set er jeg helt på linje med socialministerens øvrige konstateringer, ideer og betragtninger i redegørelsen af 11. april 1984. Dog vil jeg mene, at den positive medvirken fra private foreninger m.fl. nødvendigvis må samordnes med helheden med hensyn til narkotikabekæmpende arbejde. Det gælder især for behandlingssektoren.

Ligeledes savner jeg, at redegørelsen ikke indeholder et forslag om etablering af et landsdækkende register over narkomaner. En sådan form for registrering vil være en uvurderlig hjælp i mange henseender. Vi må vide, hvem de er, og hvor de bor. Samtidig får vi at vide, hvor mange narkomaner der er. Eksempelvis vil dobbeltbehandling med metadon kunne forebygges. Desuden vil forskning og planlægning lattes betydeligt, såfremt en central registrering eksisterer.

I øvrigt havde jeg gerne set ministeren foreslå, at alkohol- og narkotikarådet var blevet delt op i to separate og selvstændige instanser. Jeg tror, at samarbejde og gennemslagskraft vil blive stærkere på begge felter, såfremt dette kan organiseres.

Sidst, men ikke mindst, havde jeg ventet, at ministeren havde omtalt det ønskelige i et forbud mod dyrkning af opiatvalmuer og hamp på dansk jord. Eksempelvis vil jeg nævne, at Vesttyskland har forbudt dyrkning af hamplanter.

Men alt taget i betragtning: socialministerens redegørelse belyser i meget stor udstrækning hele det komplicerede narkomaniproblem, og redegørelsen anviser veje, der vil styrke kampen mod ungdomsnarkomani.

Som et p.s. vil jeg tilføje: dette menneskeligt grusomme ungdomsproblem medfører også store negative økonomiske samfundsaspekter. Behandlingssektoren har i mange år ikke formået at skabe helbredelsesresultater, der bare tilnærmelsesvis står i forhold til det overvældende forbrug af ressourcer. Desuden forlader mere end én milliard uregistrerede kroner hvert år landet. Beløbet skaffes hovedsagelig ad kriminelle veje og dækker illegale udenlandske indkøb af narkotika. Hvis vi forsyner omtalte hårde kategori narkoma-

ner med metadon for en gennemsnitspris af 5-10 kr. om dagen, imens vi nedtrapper og på anden vis helbreder, ville vi kunne gøre de udenlandske »dødens købmænd« arbejdsløse, i hvert fald i Danmark. Det er indlysende, at nævnte fakta og en reduktion af antallet af fængselsindsatte og hospitalsindlagte ungdomsnarkomaner med følgesygdomme vil spare samfundet for mange, mange penge.

Min bøn til folketingets medlemmer er: tag socialminister Palle Simonsens redegørelse op til positiv efterretning, og lad os snarligt samarbejde nogle regler og bestemmelser, som i meget høj grad kan reducere ungdomsnarkomanien.

(Kort bemærkning).

Qvist Jørgensen (S):

Der var meget i fru Birgith Mogensens indlæg, som kunne give anledning til nogle korte bemærkninger. Jeg vil nøjes med en enkelt og konstatere, at det, som jeg brugte en del af min indledning til, nemlig at understrege, at alkohol og narkotika er to sider af den samme sag, åbenbart ikke er taget til efterretning eller ikke kan bruges af fru Birgith Mogensen. Det finder jeg beklageligt. Jeg finder det beklageligt, at der kommer forslag om, at man eksempelvis skulle dele alkohol- og narkotikarådet. Jeg mener, at man skal styrke alkohol- og narkotikarådet, men det skal efter min opfattelse forblive samlet.

Tinning (VS):

Nogle korte bemærkninger til socialministeren og en enkelt afsluttende til fru Birgith Mogensen.

Jeg vil godt starte med at takke hr. Ager-schou for den meget gode idé om, at vi får en debat til, der specielt koncentrerer sig om behandlingssiden. Jeg vil godt sige til socialministeren, at jeg forstår det simpelt hen ikke, når socialministeren siger til os her i første svarrunde, at der er naturligvis ikke nogen ændring i behandlingsmålsætningen, når man samtidig kan læse i redegørelsen, at nu må vi opgive det ofte fremsatte krav om stof-frihed som betingelse for behandling. Det er en uklarhed, og sådan står det stadig væk for mig, men vi kan jo se frem til, når vi får debatten i anden omgang, at det måske kan blive en lille smule mere klart.